

وقتی «عقلانیت منطقه‌ای»
بر «ماجرای جویی بین‌المللی» می‌چربد؛
بازی بزرگان در سایه
بلوغ راهبردی

دنیای هوادار

روزنامه مستقل

www.donyayehavadar.ir

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

یکشنبه ۳۱ فروردین ماه ۱۴۰۴

شماره ۱۷۹۳

«مسعود محمدی»:

فصل اقدامات زمان‌بندی شده
در مدیریت شهری فرا رسیده

وقتی توسعه درمانی، نتیجه مدیریت بی‌ادعاست؛

صیادی، معمار گام به گام
عدالت درمانی در البرز

نتیجه عملکرد رفیق پروین؛

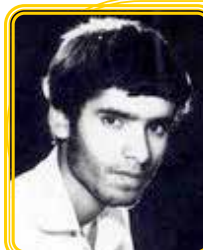
ناآرامی باباخت‌های سریالی در پرسپولیس!

پادشاه عمان به روسیه می‌رود

دیوان سلطنتی عمان از سفر پادشاه این کشور به روسیه به منظور رایزنی درباره تحولات منطقه‌ای و جهانی خبر داد. سلطنتی عمان در بیانیه‌ای اعلام کرد که «سلطان هیثم بن طارق» پادشاه عمان در پاسخ به دعوت «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه، روز دوشنبه، بیست‌ویکم آوریل (یکم اردیبهشت) سفر رسمی خود را به مسکو آغاز خواهد کرد و این سفر تا بیست‌ودوم آوریل (دوم اردیبهشت) ادامه خواهد داشت. طبق این بیانیه، هدف از این سفر، بررسی راه‌های تقویت همکاری‌های دوجانبه در حوزه‌های مختلف و توسعه روابط میان دو کشور اعلام شده است. در جریان این سفر همچنین گفت‌وگوهایی درباره مسائل جاری در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی انجام خواهد شد.

یاد و خاطره شهید، به ویژه «شهید محمود کمالی دولت‌آبادی» که ۱۰ آذر ۶۳ به مقام شامخ شهادت نائل گشت، گرامی باد

یکشنبه ۳۱ فروردین ۱۴۰۴ شمارگان ۱۷۹۳

دنیای هوادار

رویداد

بین‌الملل

وقتی «عقلانیت منطقه‌ای» بر «ماجراجویی بین‌المللی» می‌چربد؛

بازی بزرگان در سایه بلوغ راهبردی

نگارسلحشور

در روزگاری که تحلیل‌گران غربی با دقت تمام چشم به میدان نبرد و اخبار مذاکرات دوخته‌اند، یک تصویر نیرومند و به‌غایت معنادار از قلب تهران مخابره شد: دیدار وزیر دفاع عربستان با رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، آن هم نه در سطحی تشریفاتی، بلکه در قالب نشست‌های سیاسی - راهبردی که پیام‌های آن از مرزهای دیپلماتیک هم فراتر رفت.

این ملاقات، بازخوانی صریحی از واقعیت جدید منطقه است؛ واقعیتی که دیگر نه از واشنگتن فرمان می‌گیرد، نه از هیاهوی رسانه‌ای. بلکه بر پایه توازن، تعامل و بازی برده‌برد درون منطقه‌ای بنا شده است. سفر خالد بن سلمان به تهران، در امتداد توافق تاریخی پکن، ترجمه‌ای عملی از درکی نوین در میان تصمیم‌گیران سعودی است: برای بقا، توسعه و ثبات، نمی‌توان ایران را نادیده گرفت. بلکه باید آن را همان‌گونه که هست - قدرتی ریشه‌دار، بانفوذ و تعیین‌کننده - به رسمیت شناخت.

سفرین سلمان نه تنها تأیید دوباره‌ای بر قدرت منطقه‌ای ایران است، بلکه نشان می‌دهد روایت‌هایی که از «تضعیف ایران» پس از حوادث غزه و مقاومت فلسطین مطرح می‌شدند، بیش از آنکه مبتنی بر واقعیت باشند، ساخته و پرداخته ذهنیت‌های رسانه‌ای و سیاست‌های القایی‌اند. دیدار وزیر دفاع عربستان با عالی‌ترین مقامات سیاسی و نظامی کشور، خلاف این تصویر را به نمایش گذاشت: قدرت ایران، نه در حال افول، بلکه در حال گسترش است و همین موضوع، سعودی‌ها را به اتخاذ راهبردی هوشمندانه سوق داده است.

در دنیای دیپلماسی، جزئیات همیشه حامل معنا هستند. اینکه یکی از چهره‌های کلیدی ساختار امنیتی عربستان، با هیأتی بلندپایه به تهران می‌آید و در بالاترین سطح مورد استقبال قرار می‌گیرد، نشان از تغییر لحن و نگرش دارد. از سال‌ها تقابل، امروز وارد مرحله‌ای از تعامل شده‌ایم. تعاملی نه از سر ضعف، بلکه از موضع قدرت و واقع‌بینی. این تحول، بیش از هر کس، اسرائیل را نگران کرده است؛ چراکه ساختار قدرت تل‌آویو، همواره بر شکاف درون منطقه‌ای و انزوای ایران سرمایه‌گذاری کرده بود. امروز اما دو قدرت مهم منطقه‌ای، یعنی ایران و عربستان، در حال یافتن

زبان مشترک و تعریف منافع متقابل‌اند.

این سفر را باید بخشی از پازل بزرگ‌تری دانست که منطقه را به سوی نوعی «تعادل چندقطبی بومی» سوق می‌دهد. الگویی که در آن، کشورهای منطقه بدون اتکا به میانجی‌گری غربی‌ها و با تکیه بر مشترکات فرهنگی، جغرافیایی و امنیتی، سازوکار تازه‌ای برای همزیستی و توسعه پایدار تعریف می‌کنند. درواقع، همانطور که بسیاری دیگر از تحلیل‌گران اشاره کردند، این دیدار نه تنها تأییدی است بر قدرت ایران، بلکه گواهی است بر بی‌اعتباری تحلیل‌هایی که پس از عملیات «طوفان الاقصی» به دنبال نمایش ایران به‌عنوان بازیگری منزوی بودند.

واقعیت آن است که در سال‌های اخیر، با وجود تحریم‌ها، فشارهای اقتصادی، تهدیدهای نظامی و کارزارهای تبلیغاتی، ایران نه تنها فرو نریخت، بلکه جایگاه منطقه‌ای خود را تثبیت کرد. از سوریه و لبنان تا عراق و یمن، بازیگری تهران نقش محوری در تحولات دارد. هم‌اکنون، عربستان سعودی نیز با درک این واقعیت، به دنبال تنش‌زدایی و تعریف همکاری‌هایی است که به نفع هر دو طرف تمام خواهد شد.

در نهایت، آنچه این سفر به جهان‌نمایان نشان داد، نه یک دیالوگ معمول دیپلماتیک، بلکه تأییدی است بر بلوغ راهبردی در منطقه. بلوغی که کشورهای مستقل منطقه، در سایه عقلانیت، تجربه و واقع‌گرایی، به جای رویارویی با یکدیگر، به سمت هم‌افزایی حرکت می‌کنند. این نقطه عطف اگر به‌درستی مدیریت شود، می‌تواند مقدمه‌ای باشد برای دوره‌ای از ثبات، رشد و اتحاد بومی که دیگر نیازی به نسخه‌پیچی بیرونی

نخواهد داشت.

ایران، با اتکا بر عمق تاریخی، ساختار سیاسی منسجم و جایگاه ژئوپلیتیک بی‌بدیش، امروز دیگر نه فقط یک کشور، بلکه یک قطب در حال توسعه از نظم جدید منطقه‌ای است. نظامی که شاید دیر به چشم آمد، اما حالا دیگر قابل انکار نیست.

این تحول تنها محدود به مناسبات سیاسی نمی‌ماند؛ بلکه در لایه‌های امنیتی، اقتصادی و حتی فرهنگی نیز در حال ریشه دواندن است. از پروژه‌های مشترک سرمایه‌گذاری گرفته تا احتمال همکاری‌های امنیتی برای مقابله با تروریسم، زمینه برای بازتعریف روابط دوجانبه فراهم است. در این میان، افکار عمومی در هر دو کشور نیز آماده‌اند تا با عبور از کلیشه‌های گذشته، به سوی دوره‌ای از واقع‌گرایی و همکاری حرکت کنند. در شرایطی که جهان با بحران‌های متوالی و پیش‌بینی‌ناپذیر مواجه است، منطقه ما نیازمند بازیگرانی مقتدر و در عین حال اهل تدبیر است. ایران امروز نشان داده که هم ظرفیت راهبردی دارد و هم انعطاف لازم برای مدیریت بحران‌ها و بهره‌برداری از فرصت‌ها. این موقعیت نه با لیخند دیپلمات‌ها، بلکه با مقاومت، تدبیر و حفظ استقلال سیاسی به دست آمده است.

سفر بن‌سلمان، اگر در بستر این روند تداوم یابد، تنها یک رویداد دیپلماتیک نخواهد بود؛ بلکه می‌تواند نقطه عطفی به سوی نظمی باشد که در آن، کشورهای منطقه خود تصمیم می‌گیرند و آینده را با هم می‌سازند، نه به نیابت از دیگران. چنین نظمی، بیش از هر زمان دیگر، در دسترس است.

«تایوان»: برای دفاع از خود بیشتر هزینه می‌کنیم

وی با بیان اینکه ایالت متحده متعهد به صلح و ثبات در منطقه هند-آرام است، افزود: «ما خواهان صلح در تنگه تایوان هستیم و با هرگونه تغییر یکجانبه در این منطقه مخالفیم». ریکتزز ادامه داد: «ما انتظار داریم هرگونه اختلاف میان تایوان و چین به صورت صلح‌آمیز و بدون درگیری حل شود».

این سناتور آمریکایی با بیان اینکه اجماع گسترده برای حمایت از تایوان در کنگره ایالت متحده وجود دارد، خاطرنشان کرد که واشنگتن از حمایت‌های خود به تاییه برای دفاع از خود ادامه خواهد داد.

تاییه برای افزایش بودجه دفاعی خود خبر داد. به گزارش «دنیای هوادار» به نقل از خبرگزاری رویترز، لای چینگ‌ته در دیدار با پیت ریکتزز اظهار داشت: تایوان مشتاقانه منتظر ادامه همکاری با آمریکا برای حفظ ثبات و امنیت در این منطقه است. به همین منظور، تایوان آمادگی خود را برای پرداخت بیشتر هزینه برای دفاع خود اعلام می‌کند.

ریکتزز هم در این نشست تأکید کرد که اگر چه دولت‌های آمریکا تغییر می‌کند، اما حمایت دو حزب از تایوان در کنگره ایالت متحده ادامه دارد.

رئیس جزیره تایوان در دیدار با یک سناتور آمریکایی، بر ضرورت تداوم همکاری با واشنگتن برای حفظ ثبات منطقه‌ای تأکید کرد و از آمادگی

در سوگ مادر، واژه‌ها کم می‌آورند و دل‌ها لبریز از اندوه می‌شوند. درگذشت بانوی ارجمند، مادر گرامی‌تان را به شما و خانواده محترمان صمیمانه تسلیت عرض می‌کنیم. برای آن روح مهربان، غفران و آرامش ابدی از خداوند طلب می‌کنیم و برای بازماندگان، شکیبایی و تسلی دل. باشد که یاد و مهر او، چراغی باشد همیشه روشن در جانتان...
مجموعه «دنیای هوادار»

از «البرز» چه خبر؟

«مسعود محمدی»

فصل اقدامات زمان‌بندی شده در مدیریت شهری فرا رسیده

مختلف شهر خبر داد.

مسعود محمدی در دویست و سومین جلسه رسمی که با حضور اعضای شورا، شهردار، مشاوران، مدیران شهری و اصحاب رسانه برگزار شد، از آغاز فصل کار عمرانی با برنامه‌ریزی دقیق خبر داد.

محمدی اظهار کرد: پروژه‌هایی که در بودجه سال ۱۴۰۴ گنجانده و در ابتدای سال به شهرداری ابلاغ شده، باید بلافاصله وارد فاز اجرایی شوند.

وی تاکید کرد: خوشبختانه ابلاغ بودجه به موقع انجام شده و هیچ توجیهی برای تأخیر در شروع پروژه‌ها پذیرفته نیست.

رئیس شورای اسلامی شهر کرج با تذکر به مدیران مناطق و روسای سازمان‌ها تصریح کرد: پیش از این گله‌مند بودیم که چرا پروژه‌ها در ماه‌های پایانی

رئیس شورای اسلامی شهر کرج در جلسه رسمی شورا با تأکید بر شروع به‌موقع پروژه‌های عمرانی، بر پایان فصل شروع‌های دقیقه نودی در شهرداری تأکید و از برنامه‌ریزی برای اجرای پرنشاط دهه کرامت در مناطق

پارک‌رو، نماد همکاری بین دستگاهی

و تحقق آن در کرج، امروز شاهد بهربرداری از آن هستیم

رحیمی اذعان کرد: پروژه پارک‌رو در سه فاز دیگر ادامه دارد و تکمیل آن جزو اولویت‌های شورا است.

وی گفت: این پروژه می‌تواند هویت شهر کرج را تقویت کند و آنچه برای دو دستگاه مهم بوده است حفظ منابع طبیعی، رفاه و نشاط اجتماعی شهروندان است که بیش از یک هزار میلیارد ریال برای احیای آن توسط شهرداری هزینه شده است.

رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر افزود: این الگو و مدل باید سرلوحه همکاری بین سایر دستگاه‌ها و حتی مراکز آموزشی باشد.

وی تأکید کرد: عدم همکاری برخی دستگاه‌ها و مراکز آموزشی نشان از عدم درک مناسب از

رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر، مشارکت دستگاه قضا و مدیریت شهری را الگویی برای سایر دستگاه‌ها در خدمت به شهروندان دانست.

علیرضا رحیمی با بیان اینکه مشارکت بین دستگاه‌ها علاوه بر توسعه شهری عامل خدمات‌رسانی گسترده‌تر به شهروندان است اظهار داشت: پروژه پارک‌رو با افتتاح فازهای ۲ و ۳ در ۳/۴ هکتار به طول هزار و هفتصد متر از بستر رودخانه کرج محیطی زیبا و جذاب را برای شهروندان به وجود آورده است.

رحیمی افزود: این فضا پیش از این و به ناحق در اختیار افراد خاص و منافع فردی حاکم بود که دستور آزادسازی اموال عمومی و بستر رودخانه و سواحل توسط قاضی‌القضات داده شد و با پیگیری

وضعیت شهر و شهروندان و ارایه خدمات به این عزیزان دارد. فراق‌کنی دستاویزی ست برای قرار از دستورات قانونی بالادستی و نادیده گرفتن اهمیت موضوعات شهری که باید از آن دوری کرد.

نقاط ضعف حوزه‌های شهرسازی شناسایی شود

از تمام پرسنل مجموعه شهرسازی قدرانی ویژه دارم که در کنار هم توانستند از سد مشکلات عبور کرده و به وظایف خود به بهترین شکل عمل کنند.

وی ادامه داد: خوشبختانه سال گذشته اقدامات خوبی از طریق معاونت شهرسازی و معماری مرکز و مناطق صورت گرفته ولی هنوز تا رسیدن به نقطه مطلوب و جلب رضایت کامل شهروندان فاصله داریم و امیدوارم با نگاه موجود بتوانیم مسیر پیش رو را به خوبی طی کنیم.

این مسئول با تأکید بر اینکه برای تحقق اهداف موجود همه حوزه‌های معاونت شهرسازی باید به شرح وظایف خود تسلط کافی داشته باشد، توضیح داد: با شناخت دقیق وظایف قطعاً شاهد ارتقای عملکرد همکاران خواهیم بود.

سعیدی‌کیا اضافه کرد: ما یک خانواده هستیم و مشکل یک واحد مشکل همه مجموعه است به همین دلیل این انتظار وجود دارد که همه همکاران پیگیر مسائل باشند و با تعامل در مسیر رفع آن‌ها گام بردارند.

معاون شهرسازی و معماری شهرداری کرج تصریح

معاون شهرسازی و معماری شهرداری کرج خطاب به زیرمجموعه خود تأکید کرد: مدیران و روسای ستادی حوزه شهرسازی و مناطق باید به دنبال شناسایی نقاط ضعف مجموعه خود و رفع آن‌ها باشند و در این مسیر از انتقادات سازنده استقبال کنند.

عباس سعیدی‌کیا در جلسه روسا و مدیران حوزه شهرسازی و معماری شهرداری مرکز تأکید کرد: این جلسه طبق روال هر سال برای شناسایی اهداف و چالش‌های پیش روی این معاونت و تعامل و همفکری اعضای برای پیشبرد بهتر برنامه‌های مشخص شده برگزار شده است.

سعیدی‌کیا اظهار کرد: سال گذشته سال سختی بود و

وقتی توسعه درمانی، نتیجه مدیریت بی‌ادعاست؛

صیادی، معمار گام به گام عدالت درمانی در البرز

یاسمن یزدانی

در روزگار پرهیاهوی سلامت و درمان، جایی در دل پرشتاب‌ترین استان کشور، دانشگاه علوم پزشکی البرز آرام و پیوسته مشغول ساختن آینده‌ای است که در آن «سلامت» یک شعار تبلیغاتی نیست، بلکه حقی است همگانی. این آینده، نه با هیاهوی بنرها و افتتاحیه‌ها، بلکه با اعداد و عملکردهای شفاف، به‌دست مدیرانی ساخته می‌شود که در سایه ماندن؛ از جمله دکتر شهرام صیادی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی البرز، و دکتر امیرعباس واعظی، معاون درمان دانشگاه که در سکوت، اما با صلابت، آستین همت بالا زده‌اند.

در تازه‌ترین گزارش رسمی، دکتر واعظی اعلام کرده است که شاخص تخت‌های بیمارستانی به ازای هر هزار نفر در البرز از ۱.۰۵ در سال ۱۴۰۰ به ۱.۱ در سال ۱۴۰۳ افزایش یافته است. شاید این عدد در نگاه نخست کم‌اهمیت جلوه کند، اما در اقلیم پرچالشی چون البرز که هم‌زمان با رشد افسارگسیخته جمعیت و مهاجرت، از ضعف تاریخی در زیرساخت‌های درمانی رنج می‌برد، همین رشد کوچک، حاصل هزار تصمیم هوشمندانه، صدها شب بی‌خوابی و ده‌ها طرح کارشناسی شده است؛ اما داستان فقط به تخت بیمارستانی ختم نمی‌شود. ارتقای تجهیزات تصویربرداری نیز گواهی دیگر بر این حرکت پیش‌روست. افزایش تعداد دستگاه‌های «ام‌آر‌آی» فعال از ۴۰۴ به ۵۰۳ دستگاه به ازای هر یک میلیون نفر، به معنای کاهش چشم‌گیر صف‌های انتظار، ارتقای کیفیت تشخیص، و کاستن از اضطراب خانواده‌هایی است که ماه‌ها در پیچ‌وخم بروکراسی و کمبود دستگاه‌ها گرفتار بودند. همچنین افزایش «سی‌تی‌اسکن» از ۷۰۱ به ۷۰۶ دستگاه، نشانه‌ای دیگر از روند پیوسته توسعه و هوشمندسازی خدمات درمانی در استان است. از سوی دیگر، تحول در حوزه زایمان طبیعی بدون درد، شاید یکی از انسانی‌ترین و تحسین‌برانگیزترین دستاوردهای اخیر باشد. اینکه طی سه سال، میزان زایمان طبیعی بدون درد در البرز از ۶۲ درصد به ۸۷ درصد رسیده است، تنها یک آمار نیست؛ این یک ترجمه واقعی از «کرامت زنان» و احترام به حقوق مادران در بستر سلامت است. چنین تغییری، نیازمند آموزش گسترده، سرمایه‌گذاری، تغییر ذهنیت کادر درمان و فرهنگ‌سازی در میان بیماران بوده که بدون وجود تیمی منسجم و مدیریتی باافق، هرگز ممکن نبود.

پشت این تحولات، نام دانشگاهی می‌درخشد که در عین جوان بودن، مسئولیت‌پذیر و آینده‌نگر عمل کرده است: دانشگاه علوم پزشکی البرز. اما دانشگاه‌ها فقط با ساختمان‌ها و منابع انسانی‌شان ارزیابی نمی‌شوند؛ قلب تپنده هر دانشگاهی، کیفیت مدیران آن است. و در این میدان، بی‌شک دکتر صیادی، شخصیتی علمی، متعهد و کم‌حاشیه، نقشی تعیین‌کننده دارد. مدیری که به‌جای تریبون‌خواهی، آرام در دل سیستم حرکت کرده و کوشیده تا با تیمی متخصص و همدل، به ریشه‌های مزمن ضعف در سلامت استان پاسخ دهد. از سوی دیگر، نقش دکتر واعظی نیز در ارتقاء شاخص‌های درمانی استان کم‌نظیر است. او تنها یک مدیر اجرایی نیست؛ بلکه پزشک و دغدغه‌مندی است که در میدان اجرا، جزئیات را با دقت دنبال می‌کند و هر عدد و آمار، برایش پشتوانه‌ای از درد، نیاز و انسان است.

استان البرز همچون دیگر نقاط ایران عزیزمان، هنوز راه درازی در مسیر عدالت درمانی در پیش دارد؛ اما این راه، با گام‌هایی که امروز برداشته می‌شود، به آینده‌ای روشن‌تر ختم خواهد شد. باید قدردان دانشگاهی بود که در شرایط سخت اقتصادی، به جای انفعال، به دنبال ارتقا است؛ باید قدردان مدیرانی بود که سلامت را نه با وعده، بلکه با عمل می‌سازند.

تالاب انزلی، رنج‌نامه‌ای از یک همدستی ملی در بی‌توجهی

تصمیم‌سازی فاصله داریم. دستگاه‌ها هنوز ترجیح می‌دهند مسئولیت‌ها را به گردن هم بیندازند. بودجه‌ها به موقع تخصیص نمی‌یابد، و نظارت‌های میدانی جای خود را به گزارش‌های پاورپوینتی داده‌اند. در این شرایط، حتی اگر برنامه‌ای علمی و درست تدوین شده باشد، وقتی اجرا نشود یا با نگاه بخشی و جزیره‌ای دنبال شود، خروجی‌اش همین می‌شود که امروز در انزلی می‌بینیم. ما به جای «برنامه جامع»، نیازمند «اراده جامع» هستیم؛ اراده‌ای که حاضر باشد از پروژه‌های بی‌ربط بزند و بودجه‌ی آن را صرف نجات زیست‌بوم‌های کشور کند.

نصف جهان

در راستای رفع چالش‌های آموزشی برداشته شود. تنها در این صورت است که مردم می‌توانند زندگی پایدار در محل سکونت خود تجربه کنند، برای تحصیل فرزندان‌شان در نزدیکی خانه برنامه‌ریزی کنند، و این سرزمین را آباد و برخوردار از فضاهای آموزشی گسترده‌تری ببینند.

آقای حاجی‌دلیگانی، نماینده محترم مردم میمه، شاهین‌شهر و شهرستان برخوار نیز در ادامه، ضمن قدردانی از حضور مشاور عالی وزیر راه و شهرسازی و تمجید از نگاه باز و دست و دل‌بازی وزیر محترم راه و شهرسازی، گفت: این زمین متعلق به مسکن مهر نیست، بلکه واگذاری آن از سوی شرکت تعاونی مسکن هوانیروز صورت گرفته است.

حاجی‌دلیگانی افزود: خوشبختانه زمین به اندازه‌ی کافی وجود دارد و وزیر محترم می‌توانند با مشارکت ۵۰ درصدی، امکان ساخت دو مدرسه‌ی دیگر را نیز در این محل فراهم آورند.

در پایان مراسم، خانم رحیمی، رئیس شورای اسلامی شهر خورزوق، ضمن خوش‌آمدگویی به مشاور وزیر راه و شهرسازی، اظهار داشت: شهر خورزوق پیشینه‌ای دیرینه دارد و به روایتی، قدمتی ۶۰۰ ساله برای آن ذکر شده است. این شهر نیازمند یک برنامه‌ی جامع شهرسازی با رویکردی نوین است و در این مسیر، نیازمند حمایت و همکاری وزارت راه و شهرسازی هستیم. البته مشارکت مردمی نیز در این فرآیند ضروری است. اما علاوه بر آن، حوزه‌های زیرساختی از ابعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، ورزشی و... نیز نیازمند توجه ویژه هستند.

وی در ادامه ابراز امیدواری کرد که خانم دکتر نژادی، با توجه به سوابق علمی و اجرایی خود در حوزه‌ی برنامه‌ریزی محیط‌زیست و مدیریت اجرایی طرح مجموعه شهری تهران، بتوانند در بخش عمرانی شهر خورزوق و توابع آن، این شهر کهن را یاری رسانند. در پایان مراسم، خانم دکتر اطهره نژادی، آقای حاجی‌دلیگانی، دکتر معصومی، فرماندار شهرستان برخوار، و دیگر مقامات محلی با ذکر صلوات، کلنگ سومین مدرسه‌ی شهرک سیمرغ را به زمین زدند.

نفس انداخته است. کنترل این گونه‌ها، سال‌هاست که در اولویت‌های محیط‌زیست قرار دارد، اما آنچه در عمل دیده‌ایم چیزی جز چند عملیات مقطعی و بدون تداوم نیست.

بی‌صدایی در برابر یک «اثر تجمعی»

شاید مهم‌ترین بخش تحلیل این بحران، همین کلیدواژه‌ی مهم باشد: «اثر تجمعی». تالاب انزلی قربانی یک فاجعه ناگهانی نشده است؛ زخم‌هایش تازه و ضربه‌ای نیست. بلکه این تالاب، قربانی همان بی‌تفاوتی‌های مزمین است که سال‌ها انباشته شده‌اند؛ همان پروژه‌هایی که نیمه‌تمام رها شدند، همان وعده‌هایی که بدون پیوست اجرایی داده شدند، همان بودجه‌هایی که به پای سمینارهای بی‌حاصل ریخته شدند.

«اثر تجمعی» یعنی وقتی ده‌ها کم‌کاری کوچک از ده‌ها نهاد مختلف، به یک فاجعه بزرگ ختم می‌شود. هیچ‌کس خودش را مسئول مستقیم نمی‌داند، چون هیچ‌کدام از این کم‌کاری‌ها به تنهایی فاجعه‌بار نبوده‌اند؛ اما مجموع آن‌ها، امروز بیش چشم ماست: تالابی که دارد خشک می‌شود، جانورانی که دارند ناپدید می‌شوند، و زیست‌بومی که دارد می‌میرد.

در جلسه اخیر کارگروه تالاب انزلی در قلم‌گوده، مسئله‌ای فراتر از آمار و نمودارها آشکار شد: ما هنوز با یکپارچگی در

به مرحله‌ی بهره‌برداری برسانیم. البته لازم به ذکر است که در سال گذشته، یک استخر سرپوشیده برای دانش‌آموزان شهرستان برخوار احداث کرده‌ایم.

مدیرکل نوسازی مدارس استان اصفهان خاطرنشان کرد: در مهرماه سال ۱۴۰۳، نزدیک به ۸ پروژه‌ی مدرسه در این شهرستان به بهره‌برداری رسیده‌اند و برخوار از جمله شهرستان‌هایی است که بیشترین تعداد پروژه‌های مدرسه‌سازی را داراست؛ مدرسی که با همراهی خیرین ساخته می‌شوند و به حق متعلق به دانش‌آموزان این منطقه هستند.

وی در پایان ابراز امیدواری کرد که برای دانش‌آموزان، فرهنگیان و مردم شهیدپرور شهرستان برخوار، فضاهای آموزشی مناسبی فراهم شود؛ چرا که این موضوع از اولویت‌های اداره کل نوسازی مدارس در سال ۱۴۰۴ به شمار می‌رود. همچنین، طرح «نهضت عدالت آموزشی» که طرحی بسیار ارزشمند است، مبنای بهره‌برداری از تمامی پروژه‌های این شهرستان قرار گرفته و ان‌شاءالله در مهرماه ۱۴۰۴ شاهد افتتاح پروژه‌های بیشتری در شهرستان برخوار خواهیم بود.

وی در پایان تأکید کرد: اولویت‌بخشی به پروژه‌های طرح نظام آموزشی، مستلزم توجه ویژه و مضاعف به توسعه‌ی فضاهای آموزشی است.

خانم دکتر اطهره نژادی، مشاور عالی وزیر راه و شهرسازی، در سخنانی گفت: امیدوارم شرمندگی مردم خوب منطقه‌ی برخوار نباشم و تمام تلاشم را بخواهم کرد تا پیگیری احداث و تکمیل مدارس دانش‌آموزی باشیم. این مسئله برای من بسیار بسیار حائز اهمیت است، چرا که سال‌ها چنین مشکلاتی را شخصاً تجربه کرده‌ام و باور دارم باید به‌صورت تخصصی در این زمینه فعالیت کرد. بیشترین خوشحالی من نیز از این بابت است که این مدرسه به‌صورت اختصاصی برای دختران ساخته می‌شود.

دکتر نژادی افزود: به این باور رسیده‌ام که اگر می‌خواهیم جامعه، خانواده‌ها و آینده‌ی کشورمان بر پایه‌ی دانش و فرهنگ تضمین شود، لازم‌هاش داشتن خانواده‌هایی است که دغدغه‌ای بابت مسائل آموزشی نداشته باشند و بتوانند با خیالی آسوده، فرزندان‌شان را در نزدیکی محل زندگی‌شان به مدرسه بفرستند و از امکانات آموزشی مناسب بهره‌مند سازند.

مشاور عالی وزیر راه و شهرسازی کشور در پایان ابراز امیدواری کرد که بتواند تمام پروژه‌هایی را که مورد نیاز شهرستان برخوار است، با جدیت پیگیری و در اولویت قرار دهد و توجه ویژه‌ای به آن‌ها داشته باشد. همچنین تأکید کرد که تلاش خواهد کرد سایر پروژه‌های آموزشی را تا جایی پیش ببرد که رضایت مردم منطقه حاصل شود.

وی اضافه کرد: البته حل این مشکلات نیازمند همراهی و کمک خیرین است تا با همدلی و هم‌افزایی، گام‌های مؤثری

فاضلاب، پسماند، و همه‌چیزهای ناخواسته

تصور کنید که هر روز، مقدار قابل توجهی فاضلاب خانگی و صنعتی، زباله، پساب کشاورزی و رسوبات شیمیایی از مسیرهای مختلف وارد بدن یک انسان شود. چه بر سر آن بدن خواهد آمد؟ این دقیقاً همان بلایی است که سال‌هاست بر سر تالاب انزلی آمده و هنوز ادامه دارد. بخش مهمی از بحران امروز این تالاب به اجرای ناقص شبکه‌های جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب شهری و روستایی بازمی‌گردد؛ طرح‌هایی که یا نیمه‌تمام مانده‌اند یا اصلاً شروع نشده‌اند. به این ترکیب خطرناک، مدیریت نادرست پسماند را هم اضافه کنید؛ از پلاستیک‌هایی که بی‌پروا در دل آب شناورند تا لجن‌هایی که در دهانه‌ی ورودی رودخانه‌ها تنه‌نشین می‌شوند. همه این‌ها موجب کاهش عمق تالاب، تغییر ترکیب شیمیایی آب، و حتی برهم‌زدن تعادل اکولوژیک شده‌اند.

ورود گونه‌های غریبومی، چه گیاهی و چه جانوری، اگر بدون مطالعه و برنامه‌ریزی باشد، همیشه فاجعه‌بار است. نمونه‌اش در انزلی، سنبل آبی است؛ گیاهی که زیبایی ظاهری‌اش خیلی زود جایش را به فاجعه اکولوژیک داد. این گیاه با رشد سرسام‌آور و مصرف بی‌رویه اکسیژن، حیات بسیاری از موجودات دیگر را با تهدید مواجه کرده و عملاً تالاب را از

فرازاسدی

تالاب انزلی، یکی از قدیمی‌ترین اعضای فهرست بین‌المللی رامسر، دیگر آن تابلوی رنگین و زنده‌ی همیشگی نیست؛ دیگر خبری از آن انعکاس زلال درختان توسکا در آب نیست. این تالاب، که روزی شبیه یک کارخانه طبیعی برای تصفیه، تنفس، و تداوم زندگی بود، امروز بیش از همیشه بیمار است؛ اما بیماری‌اش نه واگیردار است، نه غیرقابل علاج. بیماری تالاب انزلی، بیش از آن که محصول طبیعت باشد، برآمده از تصمیم‌های انسانی، بی‌توجهی‌های نهادی و ناهماهنگی‌های اداری است.

در روزگاری که بسیاری از تصمیم‌گیران و مدیران به دنبال پروژه‌های پرزرق‌وبرق و سمینارهای پرهزینه‌اند، سرنوشت تالاب انزلی به‌عنوان یکی از حساس‌ترین زیست‌بوم‌های کشور، به معادله‌ای چندمجهولی و کم‌اعتنا تقلیل یافته است. این در حالی است که در همین چند سال اخیر، برنامه‌ای جامع و هفت‌ساله برای نجات این تالاب تدوین شده، اما اجرای آن هنوز از همان بلای همیشگی رنج می‌برد: اجرای نصفه‌نیمه، واگذاری مسئولیت به دیگران، و نبود ضمانت اجرا.

نمره همدلی دولت، مردم و خیرین در توسعه زیرساخت‌های آموزشی شهرستان برخوار؛

این بار برای دختران

اصغر قلندری

در ادامه‌ی پیگیری‌های نماینده محترم مردم میمه، شاهین‌شهر و شهرستان برخوار، مدیرکل نوسازی مدارس استان اصفهان و فرماندار شهرستان برخوار، عصر روز جمعه ۲۹ فروردین ۱۴۰۴، طی مراسمی با حضور سرکار خانم دکتر اطهره نژادی، مشاور عالی وزیر راه و شهرسازی، آقای حاجی‌دلیگانی، نماینده محترم میمه، شاهین‌شهر و شهرستان برخوار، ناصر فتحی، مدیرکل نوسازی مدارس استان اصفهان، دکتر علیرضا معصومی، فرماندار شهرستان برخوار، حسین جعفری، سرپرست اداره آموزش و پرورش شهرستان برخوار، رئیس و اعضای شورای اسلامی شهر خورزوق، کلنگ سومین مدرسه در شهرک سیمرغ به زمین زده شد.

براساس گفته‌های خانم دکتر نژادی، خوشبختانه این مدرسه به‌صورت اختصاصی برای دانش‌آموزان دختر ساخته خواهد شد. یکی از دغدغه‌ها و چالش‌های اصلی پیش‌روی شهرک سیمرغ، معضل کمبود فضای آموزشی و دشواری ثبت‌نام دانش‌آموزان دختر و پسر بوده است. از جمله مهم‌ترین اقداماتی که در طول نزدیک به چهار سال اخیر با پیگیری‌های مجدانه‌ی آقای حاجی‌دلیگانی، نماینده محترم مردم شریف میمه، شاهین‌شهر و شهرستان برخوار صورت گرفته، احداث دو مدرسه‌ی ۱۲ کلاسه و ۶ کلاسه در این شهرک بوده است.

این پروژه‌ها با تأمین اعتبار از سوی وزارت آموزش و پرورش و همچنین جلب مشارکت از سوی پتروشیمی و خیران مدرسه‌ساز، از جمله خانم‌ها پروین ربیعی (مادر) و دکتر مسعود ذکایی (پدر) مرحوم مهندس علی ذکایی، و نیز آقای عبد‌یزدان، مدیرعامل مجمع خیرین مدرسه‌ساز استان اصفهان برای احداث مدرسه‌ی ۱۲ کلاسه‌ی «ذکایی»، و همچنین با حمایت مهندس طبینیا، مدیرعامل پیشین کارخانه‌ی فولاد مبارکه برای احداث مدرسه‌ی ۶ کلاسه‌ی «مسیر ماندگار» در شهرک سیمرغ، به ثمر رسید.

به دعوت آقای حاجی‌دلیگانی و با موافقت وزیر راه و شهرسازی، خانم دکتر اطهره نژادی، مشاور عالی وزیر، به استان اصفهان و شهرستان برخوار سفر کردند. ایشان پس از زیارت قبور مطهر شهدای گمنام و بازدید از پروژه‌های مختلف از جمله آزادراه کنارگذر شرق «شهید حجازی»، اراضی ۴۰۰ هکتاری پیشنهادی

کیانوش عیاری قرار است بخش‌هایی از تازه‌ترین اثر سینمایی خود را در مسجد سلیمان فیلم‌برداری کند.

«خر لنگ» به کارگردانی کیانوش عیاری و تهیه‌کنندگی مشترک مهرداد غفارزاده و کیانوش عیاری هم اکنون در مرحله تحقیق و نگارش قرار دارد و عیاری همزمان با تحقیق و نگارش فیلم‌نامه برای انتخاب لوکیشن‌های بخش‌هایی از فیلم، به مسجد سلیمان سفر کرده است. در این سفر که با همکاری شرکت ملی نفت ایران انجام شد مهرداد غفارزاده و یک گروه چهارنفره از گروه تولید و کارگردانی عیاری را همراهی کرده است. «خر لنگ» درباره وقایع و رویدادهای مربوط به دوره تاریخی محمدعلی شاه و مظفرالدین شاه قاجار و زمانی است که اولین چاه نفت خاورمیانه در مسجد سلیمان فوران کرد؛ این فیلم با همکاری بنیاد سینمایی فارابی و دیگر نهادها ساخته خواهد شد.

نگاهی به فیلم «اغذیه‌فروشی» از منظر مؤلفه‌های یادآرمان‌شهری در سینما؛

آب ما را خواهد برد

علیرضا رضائی

«میلان کوندر» می‌گفت: «رمان نمرده است. رمان انسان است؛ و مرگ رمان، مرگ انسان است.» و طبعاً برداشت نخبه‌گرایانه او از «انسان» صرف حیوانی نیست که روی پاهایش راه می‌رود و می‌خندد و می‌تواند از دست‌هایش استفاده‌ای بهینه کند. بدیهی است دیرزمانی انسان تمام این‌ها را داشت و رمان نداشت، و دیر نباشد روزی که رمان نباشد و انسان باشد (انسان، یا به‌قول آدم در فیلم تنها عشاق زنده ماندند: زامبی‌ها).

مشهور است تالس روزی در چاهی افتاد. آن‌روز چند زن که اطراف او بودند دست به استهزای او زدند، و تا قرن‌ها بعد بسیاری سعی کردند معنای این حکایت را دریابند، و اتفاق‌نظر عمومی بر این است که او مشغول نگرستن و اندیشیدن به چیزی مهم‌تر بود: او به آسمان نگاه می‌کرد. در فلسفه، تمایزی هست میان دانش نقلی و دانش عقلی. دانش نقلی آن است که نمی‌توانیم درباره آن استدلال کنیم یا به عبارت دقیق‌تر نباید این کار را انجام دهیم. مثل پیشنهادی که نمی‌توانید رد کنید. ناتوانی شما از وجود چندین حق انتخاب گسترده و لذت‌بخش نیست، بلکه شما در معرض عمل انجام‌شده قرار گرفته‌اید، بجای آنکه خودشان آن بلا را بر سرتان بیاورند خودتان را وادار می‌کنند آن بلا را سر خود بیاورید (سکانس خودکشی خواسته و ناخواسته در پدرخوانده: قطعه دوم را بخاطر بیاورید). این حرف از خدایان یا نقل شده و حق ندارید از آن اجتناب کنید. تالس نخستین شخصی بود که در برابر چنین دانشی قدهلم کرد. او بجای پذیرفتن مکانیسم خدایان امپی سعی کرد بیندیشد و مشاهده کند و خودش بفهمد دنیا چه سازوکاری دارد.

نیچه می‌گفت «ابتدا و انتهای تاریخ همانند افسانه‌ها مبهم است»، بدین جهت که ما نه دقیقاً می‌دانیم پیش از تاریخ انسان‌ها دقیقاً چه می‌کرده‌اند، و نه با قطعیت می‌توانیم مطمئن باشیم در آینده چه خواهند کرد. اما از سوی، افسانه‌ها حرف‌های زیادی برای گفتن دارند. ما همانقدر می‌دانیم که کشاورزی به یک‌جانشینی انسان کمک کرد، و همین امر مولد بروز دانش‌هایی شد که رفاه زندگی یک‌جانشینی ایجاد می‌کرد، اموری همچون شیوه آبرسانی و یا نوعی حسابداری ابتدایی به جهت دادوستد. به‌مرور این علوم شکل پیچیده‌تر و ذهنی‌تری گرفت و در مصر بصورت ریاضیات و سپس در یونان در مقام فلسفه ظاهر شد. باید به عقب‌تر بازگردیم. پیش‌ازاین‌ها چه؟ انسان سعی می‌کرد شکمش را سیر کند، نیروی جنسی‌اش را تخلیه کند و گرم بماند. همانطور که می‌بینید، خیلی شبیه است به کارهایی که قرار است انسان در آینده انجام دهد. انیشتین می‌گفت «من نمی‌دانم جنگ جهانی سوم به چه صورت اجرا می‌شود اما جنگ جهانی چهارم حتماً با پمپاق و سنگ خواهد بود». بله. وقتی یک جنگ هسته‌ای راه بیفتد، به‌زحمت می‌توانیم حجمه سالمی پیدا کنیم تا تکه‌سنگی بر آن بگوییم!

اما این یک‌سوی ماجراست، اینکه در ابتدا و انتهای تاریخ چه‌چیزهایی وجود دارد، سوی دیگر ماجرا همان است که چه‌چیزهایی وجود ندارد؛ در آنجا یا هیچ گوشه‌ای ساکت نیست که بتوان در آن کتاب خواند، یا از فرط سکوت

می‌گیرد و تفاوت‌ها به چشم می‌آیند. اینجاست که پارادوکس سرمایه‌داری به انتها می‌رسد و همچنین جایی باقی نمی‌ماند برای آرمان‌های عدالت‌خواهانه‌ای که می‌توانند یک سیستم سرکوبگر بسازند. جهان به سمت‌وسویی خواهد رفت که چپ و راست جز در رسیدن به نوعی مسالمت نمی‌توانند بشر را به‌سوی درستی هدایت کنند: آزادی و عدالت به یک میزان مهم‌اند.

و حالا، می‌رسیم به نقش فرعی تالس در این فیلم. او معتقد بود جهان از آب ساخته شده است. نه اینکه آب را استعاره‌ای از سیالیت جهان بدانند، یا بپندارند که آب چقدر مهم است و بدون آن سهروزه می‌میریم، او می‌گفت جهان واقعا از آب ساخته شده است، حتی آتش (آب در بالاترین حالت گرما) یا سنگ (آب در سردترین حالت ممکن). ژونه با اصرار بر فراوانی آب، دغدغه فیلم را از سطح مسائل زیست‌محیطی فراتر می‌برد. این درست، فیلم بوضوح از نظریات گياه‌خواران حمایت می‌کند و پیرامون تاثیر تشعشعات هسته‌ای بر خاک درنگ می‌کند، اما مسئله اصلی چیز دیگری است و آب قرار است آن را به ما بفهماند. در دنیای فیلم آب استحاله موقعیت می‌دهد، و کاربردهای همیشگی‌اش را ندارد. یک‌جای فیلم زنی می‌خواهد حمام کند اما آب قطع است، و در پایان فیلم، آب آنقدر در حمام جمع می‌شود که یک سیل ویرانگر می‌سازد، و یا رطوبت یک واحد آنقدر اغراق‌شده است که آنجا پرمی‌شود از قورباغه و حلزون که نه‌تنها خوراک مستاجر را تأمین می‌کنند، که او را مسخ به قورباغه می‌کنند (اشاره به سکانسی که یک حشره شکار می‌کند).

مؤلفان اغذیه‌فروشی، ژونه و مارک کارو (دیگر اختصار کافی است) در پی آن نیستند که بحران کمبود منابع را به‌تصویر بکشند، بلکه در پی نمایش دستاوردهای خودخواهی انسان‌اند، چیزی که هم طبیعت را زائل می‌کند و هم خود انسان را.

نیستند، بلکه طوفانی هستند که بال پروانه فلسفه در قاره‌ای دیگر ایجادشان کرده است. فلسفه به ما می‌آموزد فراتر از شهرت، محبوبیت و ثروت، چیزهای باارزشی وجود دارند، مانند جاودانگی و توانایی ایجاد تغییر. در اغذیه‌فروشی هیچ‌کس بدنال چیزی جز برآورده کردن نیازهای ابتدایی نیست: قصابی که انسان‌ها را سلاخی می‌کند، سازمانی زیرزمینی که در پی کسب مواد غذایی گیاهی است، دلچکی که در پی ایجاد سرگرمی است، ویالون‌زنی که به فکر نجات آدم‌ها ست، پستیچی‌ای که می‌خواهد ازدواج (؟) کند و ... اینک آخرالزمان.

روایت فیلم در حقیقت در پی آن است که چنین وضعیتی را تغییر دهد. در یک سکانس کلیدی فیلم، قصاب با زنی زیبا همبستر شده است و صدای فرفریا داغان تختش در تمام دنیای فیلم (که یک آپارتمان داغان است) طنین‌افکن شده است، به‌حدی که فعالیت سایر ساکنین تحت‌الشعاع آن قرار می‌گیرد: نواختن ویالون، رنگ‌کردن سقف، تکاندن یک فرش و ... در این حالت همان نیاز اولیه بر سایر افعال پیرگی دارد، حتی بنظر می‌آید ساز مذکور نه در جهت انبساط خاطر، که برای حواس‌پرتی از صدای معاشقه پدر نواخته می‌شود. اما در انتهای فیلم می‌بینیم که دو نفر روی شیروانی می‌روند و زیر چتر و بدون درنظرآوردن هیچ مخاطبی، شروع به نواختن می‌کنند. همچنین می‌بینیم دو کودک حرکات آن‌ها را تقلید می‌کنند و اگر کسی از فاصله‌ای دور به آن‌ها بنگرد ممکن است فکر کند کودکان مشغول نواختند. این وضعیت یک تغییرحالت جدی از دنیای قبلی است. کودکان فیلم دیگر قصد آزار دیگران ندارند و به‌شکل پیچیده‌ای تئاتر دست پیدا کرده‌اند.

این همان فرآیند پیچیده‌ترشدن اموری است که پیشتر در حد سرگرمی و گذران زندگی بود. مشابه آنچه یونانیان و مصری‌های باستان را از محاسبات ساده به ریاضیات و فلسفه رسانید. در چنین وضعیتی فردیت جان تازه‌ای

ترسناک است، مردم ترجیح می‌دهد بجای مراجعه به روانکاو که وجود ندارد، بروند چند کفش‌دوزک پیدا کنند تا سوپ مختصری برای شام آخرشان تهیه کنند، و درکشان از تفاوت کن و اسکار در این حد خواهد بود که هر دو سیاره قابل سکونت نیستند اما اسکار به‌مراتب هوای داغ‌تری دارد.

به فیلم اغذیه‌فروشی خوش آمدید، فیلمی که بناست با ترسیم چنین آینده‌ای، به پارادوکس نسبت سرمایه‌داری و طبیعت بپردازد. پارادوکس مذکور از این قرار است که از یک سو عده‌ای از نظریه‌پردازان لیبرال «سرمایه‌داری» را پایان تاریخ می‌دانند. که ما در طول تاریخ پیشرفت‌های بسیاری داشته‌ایم و نهایتش همین است که می‌بینید: سرمایه‌داری. سیستمی که نهایت آروزی انسان است و روی شانه‌های مهم‌ترین نتایج فکری و عملی انسان ایستاده است. در مقابل، تعدادی از این نظریه‌پردازان برای مقابله با جریانات چپ‌گرا، می‌گویند عدالت‌طلبی با طبیعت سازگار نیست: طبیعت بر ستیزه بنا شده است، موجودات قدرتمند کنترل را بدست می‌گیرند و حالا انسان کنترل زمین را بدست گرفته، و در ادامه، عده‌ای از این انسان‌ها کنترل سایرین را در دست می‌گیرند و این مطابق طبیعت است. پارادوکس این است: بالاخره طبیعت وحشی یا تمدن؟

اگر تمدن را فراوری انسان از امیال ابتدایی و میل به نیل به چیزهای مهم‌تری بدانیم (هاکسلی می‌گفت «روشنفکر کسی است که چیزی جذاب‌تر از سکس پیدا کرده باشد»)، که به‌معنای نادیده‌گرفتن و یا حتی سرکوب غرائز طبیعی است، پس چرا مجدداً برای توجیه نتیجه این تمدن (یعنی سرمایه‌داری) می‌بایست دست‌به‌دامن طبیعت شویم؟

مؤلفان اغذیه‌فروشی، ژان‌پیر ژونه و مارک کارو (که زین‌پس به‌جهت اختصار ژونه خطاب خواهند شد) برای ترسیم عاقبت چنین فرآیندی دست‌به‌دامن نوعی فانتزی باورپذیر می‌شوند. اگر بپذیریم گونه علمی-تخیلی آمد تا عواقب منفی تکنولوژی را به‌تصویر بکشد، ژونه با پرهیز از آن و انتخاب فانتزی هدف دیگری داشت: فلسفه. اما این‌بار روال کاملاً معکوس است، برخلاف آنکه در علمی-تخیلی در پی آن هستیم که بدانیم حضور تکنولوژی قرار است به چه نتایجی منجر شود، در اغذیه‌فروشی قرار است بدانیم غیاب فلسفه چه پیامدهایی بدنال دارد. و درنتیجه، پیش از هرچیز باید بپرسیم حضور فلسفه چه مزیتی دارد؟

فلسفه باعث می‌شود فردیت واجد دو معنا باشد. درحقیقت فردیت یک تیغ دو لبه است. ازیک‌سو می‌توان سلینجر را در نظر گرفت که برای چند دهه در انزوا به سر برد و مشغول خلق تعدادی از بهترین آثار ادبی قرن بیستم بود، و از سوی دیگر اگین را در نظر آورد که در انزوای خود به خوردن گوشت مردگان مشغول بود و مرتکب چند قتل وحشیانه شد. فردیت می‌تواند بغایت پویا و یا شدیداً خطرناک باشد.

در اینجا مقصود از فلسفه صرف تعدادی اثر فلسفی از چند فیلسوف نیست، بلکه نوعی نگرش بخصوص به زندگی است. آدم‌ها دو دسته‌اند، کسانی که برای امرار معاش زندگی می‌کنند (از قصاب سر کوچه گرفته تا جیمز کامرون)، و دوم کسانی که به چیزی فراتر از امر روزمره می‌اندیشند. افراد دسته دوم لزوماً فیلسوف

ایران به یک کارگاه بزرگ نفتی

تبدیل می شود

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران از حمایت همه جانبه این شرکت از سرمایه گذاران و فعالان اقتصادی خبر داد و گفت: شرکت ملی نفت ایران، سرمایه گذاران را شرکای تجاری خود می داند و سعی دارد تا با کاهش ریسک سرمایه گذاری در صنایع بالادستی نفت، سرمایه های سرگردان را به سمت پروژه های ملی صنعت نفت سوق دهد.

حمید بورب با اشاره به رویداد تحول در سرمایه گذاری و توسعه بالا دست نفت و گاز ایران که روز سه شنبه، ۲ اردیبهشت ماه سال جاری در سالن اجلاس سران برگزار می شود، گفت: عزم شرکت ملی نفت ایران بر بهره مندی از سرمایه های بخش خصوصی در طرح های بزرگ صنعت نفت است و بر این اساس نسبت به برگزاری این رویداد مهم و تاثیرگذار در حوزه سرمایه گذاری اقدام کرده است. وی با اشاره به اینکه صنعت نفت، لوکوموتیو اقتصادی ایران است، گفت: در صنعت نفت، تولید و توسعه، دو مقوله جدا از هم نیستند و برای دستیابی به رقم تولید مدنظر، لازم است تا نسبت به جذب گسترده سرمایه گذاری اقدام شود.

بورب برگزاری این رویداد را ماحصل حدود ۸ ماه کار فشرده در حوزه سرمایه گذاری شرکت ملی نفت ایران دانست و گفت: از ابتدای شروع به کار دولت چهاردهم و با توجه به ضرورت سرمایه گذاری، یک تیم حرفه ای را برای تعیین نقاط ضعف و ارائه راهکارهای مربوط به توسعه سرمایه گذاری تعیین کردیم و امیدواریم با تلاش سازنده، شاهد تحولات چشمگیری در این حوزه باشیم.

وی به اظهارات اخیر رهبر انقلاب درباره اهمیت تامین امنیت سرمایه برای سرمایه گذاران اشاره کرد و افزود: شرکت ملی نفت ایران این آمادگی را دارد تا تمامی تضمین های لازم برای تامین امنیت سرمایه گذاری در طرح های بالادستی نفت را ارائه کند.

معاون وزیر نفت افزود: تمام تلاش ما این است تا با جذب سرمایه و افزایش تولید نفت و گاز، شرایط لازم را برای تامین سود حداکثری سرمایه گذاران فراهم کنیم. وی همچنین از کاهش ریسک سرمایه گذاری در قالب قراردادهای منعطف نفتی در حوزه سرمایه گذاری خبر داد و تاکید کرد: با تامین امنیت و ایجاد حداکثر سود، فضای کافی برای بهره برداری مالی سرمایه گذاران را ایجاد خواهیم کرد.

معاون وزیر نفت اضافه کرد: با جذب سرمایه گذاری موثر در طرح های صنعت نفت، ضمن توسعه و افزایش متوازن تولید میادین نفتی و گازی، از ظرفیت پیمانکاران مختلف در حوزه های ساخت و اجرایی نیز بهره می بریم که این امر به رونق اشتغال و توسعه اقتصادی کشور کمک شایانی خواهد کرد.

وی افزود: قصد داریم تا با رونق سرمایه گذاری در صنعت نفت، ایران را به یک کارگاه بزرگ تبدیل کنیم.

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، یکی از برنامه های این شرکت در جذب سرمایه گذاری را استفاده از جریان سرمایه ای ایرانیان خارج از کشور یاد کرد و گفت: این منابع به صورت بالقوه وجود دارد و برای بهره مندی از این ظرفیت ها، کافی است تا شرایط قراردادهای سرمایه گذاری را به سمت مشوق های مالی سوق دهیم.

وی در ادامه با اشاره به اینکه بخش مهمی از تامین سرمایه طرح های بالادستی صنعت نفت می تواند از محل سرمایه های سرگردان مردمی تامین شود گفت: به این منظور پیشنهادات خوبی در دست بررسی است که در زمان مقتضی اعلام شده و به صورت گسترده از توان مالی مردمی در این حوزه استفاده خواهیم کرد.

۶۰ هزار تن کالا از راه آهن خواف-هرات به افغانستان انتقال یافت

«مصطفی رضایی» مدیرعامل کنسرسیوم توسعه ریلی افغانستان-گفت: ۶۰ هزار تن کالای صادراتی و ترانزیتی پارسل از طریق راه آهن خواف-هرات از گذرگاه ریلی و مرزی «شمتیغ» شهرستان خواف به افغانستان انتقال یافت. سال ۱۴۰۲ میزان جابجایی کالا از مرز ریلی شمتیغ به افغانستان ۱۱ هزار و ۵۰۰ تن بود که عمده آن اقلام ساخت خط ریلی بوده است. از مجموع ۶۰ هزار تن کالای منتقل شده به افغانستان در سال قبل ۲۰ هزار تن «تراورس»، ریل و مصالح ساخت خط آهن افغانستان بوده و ۴۰ هزار تن دیگر کالای صادراتی و ترانزیتی است. سیمان، کود شیمیایی و مواد غذایی اقلام صادراتی از ایران و کنجاله سویا، آهن آلات و شکر اقلام ترانزیتی از چین، هند و امارات عربی متحده بوده است.

یکشنبه ۳۱ فروردین ۱۴۰۴ شمارگان ۱۷۹۳

دیپاک سوادادار

اقتصاد

فناوری و انرژی

مصوبه های پیشرو یا شتاب زده؟

وقتی جای بنزین، باید برق زد

به دلیل کمبود مشتری و نرخ پایین بهره برداری، بسیار کند و حتی غیرممکن به نظر می رسد. پرسش جدی اینجاست که کدام جایگاه دار حاضر است در غیاب انگیزه های اقتصادی یا تضمین حمایت دولتی، در این مسیر پرهزینه گام بگذارد؟ آیا نباید ابتدا یک شبکه ملی پشتیبانی، مشوق های سرمایه گذاری، تعرفه های برق ویژه و تسهیلات بانکی برای تأمین تجهیزات فراهم شود؟

تجربه کشورهایی مانند چین، نروژ، آلمان و حتی هند، نشان می دهد که توسعه خودروهای برقی بدون مداخلات هدفمند و سیاست های تشویقی دولت عملاً غیرممکن است. در نروژ، معافیت های مالیاتی، پارکینگ رایگان، استفاده از خطوط ویژه و زیرساخت های قوی، باعث شده سهم خودروهای برقی از فروش سالانه به بیش از ۷۰ درصد برسد. در چین، دولت نه تنها یارانه های کلان برای خرید خودروهای برقی اختصاص داده، بلکه با ایجاد شبکه های گسترده از ایستگاه های شارژ در مراکز شهری، روستاها و بزرگراه ها، توانسته است یک چرخه اقتصادی پایدار برای تولید کنندگان و مصرف کنندگان ایجاد کند.

گروه های زیرساختی در ایران

در ایران اما شرایط متفاوت است. شبکه برق رسانی کشور که همین حالا هم در برخی فصول با مشکل قطعی برق مواجه می شود، آیا توان تغذیه صدها یا هزاران ایستگاه شارژ را خواهد داشت؟ تعرفه برق صنعتی و نرخ مصرف بالا در ساعات اوج، سرمایه گذاران این حوزه را مردد کرده است. از سوی دیگر، نبود استانداردهای واحد در حوزه اتصال، ایمنی و خدمات پس از فروش، باعث شده برندهای مختلف خودروهای برقی نتوانند به صورت یکپارچه از شبکه شارژ کشور استفاده کنند. هنوز هیچ اپلیکیشن سراسری برای یافتن ایستگاه های فعال، نوبت گیری یا پرداخت طراحی نشده و تجربه کاربری در این حوزه بسیار ابتدایی است.

وزارت صمت به عنوان متولی تولید و واردات خودرو، وزارت نیرو به عنوان تأمین کننده انرژی، وزارت کشور در حوزه حمل و نقل شهری، سازمان حفاظت محیط زیست در مقام ناظر کیفی، و حالا شورای اقتصاد به عنوان تنظیم گر سیاست های کلان، همگی نقش هایی کلیدی اما پراکنده در این معادله دارند. نبود هماهنگی و برنامه ریزی بین این نهادها، یکی از علل اصلی کندی روند توسعه حمل و نقل برقی در کشور بوده است. اگرچه الزام جایگاه ها به احداث ایستگاه شارژ حرکتی به ظاهر جسورانه است، اما تا زمانی که شبکه برق کشور برای بار مضاعف آماده نشود، تعرفه های برق برای ایستگاه های شارژ بازنگری نشود، تولید داخلی خودروهای برقی و قطعات آن با حمایت واقعی همراه نباشد؛ مشوق های مالی و اعتباری برای واردات و سرمایه گذاری در زیرساخت ها تعریف نشود؛ و بین نهادهای مختلف یک نقشه راه مشترک و شفاف تدوین نگردد؛ آمیدی به تحقق این چشم انداز نخواهد بود.

حمل و نقل برقی، دیگر رؤیایی تجملاتی برای طبقه ای خاص یا نمادی از توسعه یافتگی صرف نیست؛ بلکه ضرورتی حیاتی برای بقا در کلان شهرهای نفس گیر،

برای اقتصاد نفت زده، و برای آینده ای کمتر آلوده است. تصمیم اخیر شورای اقتصاد برای الزام سازی احداث ایستگاه های شارژ برقی در جایگاه های سوخت، از یک سو حامل پیام امیدبخشی برای تغییر در سیاست گذاری های کلان محیط زیستی است، اما از سوی دیگر، پرسش هایی جدی درباره آمادگی ساختاری و اقتصادی کشور برای چنین تحولی را پیش می کشد. این الزام قانونی، می تواند در بهترین حالت آغاز مسیری تدریجی و آینده نگراانه باشد که در آن، با گام های سنجیده، ایران وارد فاز نوسازی ناوگان حمل و نقل خود می شود. اما اگر قرار باشد این الزام تنها به شکل فشار از بالا و بدون در نظر گرفتن واقعیات میدانی اعمال شود، نه تنها کارآمد نخواهد بود، بلکه ممکن است به ضد خود بدل شود؛ تبدیل به مانعی جدید برای بخش خصوصی، و بهانه ای برای توقف فعالیت جایگاه هایی که در شرایط اقتصادی فعلی، حتی برای بقا تلاش می کنند. در شرایطی که خودروهای برقی هنوز به شکل جدی وارد سبد مصرف خانوار ایرانی نشده اند، و زیرساخت های انرژی، فنی، نرم افزاری و حتی حقوقی در این حوزه دچار خلأهای گسترده است، اجرای این مصوبه بیشتر از آنکه شبیه آغاز یک پروژه ملی باشد، شبیه کوششی برای تولید ویتیرینی است؛ ویتیرینی که در آن، آینده ای پاک و هوشمند ترسیم شده، اما پشت شیشه اش هنوز تهی است.

مسئله فقط کمبود ایستگاه های شارژ نیست؛ نبود مشوق های مالی واقعی برای مردم، فقدان برنامه جامع برای تولید خودروهای برقی داخلی، آشفتگی در سیاست گذاری نهادهای متولی، و حتی بی اعتمادی عمومی نسبت به دوام این گونه طرح ها، همگی عواملی اند که در صورت بی توجهی، می توانند این چشم انداز را تیره کنند. تحقق حمل و نقل پاک نیازمند «تصمیم های هماهنگ، تدریجی، و متعهدانه» است. اگر نگاه بالا به پایین، جای خود را به همفکری با بدنه متخصص، فعالان بازار، و شهروندان بدهد، آنگاه حتی طرح هایی که امروز غیرعملی یا آرمان گرایانه به نظر می رسند، می توانند به بخشی از زیست روزمره مردم بدل شوند. ایران می تواند وارد دوران تازه ای از تحرک سبز و هوشمند شود، به شرط آن که ابتدا خود را برای چنین گذری آماده کند، نه فقط از نظر تجهیزات و ایستگاه ها، بلکه از منظر فرهنگ مصرف، اعتمادسازی عمومی و پایبندی به چشم اندازهای درازمدت. آینده روشن است، بلکه اما تنها برای کسانی که چراغ های مسیر را همزمان با رؤیاهایشان روشن می کنند.

علیرضا نظری

درست در زمانی که هوای تهران و دیگر کلان شهرهای ایران از آلودگی خفه کننده رنج می برد و دغدغه مصرف بی رویه سوخت های فسیلی به کابوسی ملی بدل شده، شورای اقتصاد مصوبه ای را به تصویب رسانده که ظاهراً می تواند فصل تازه ای در حمل و نقل عمومی کشور بگشاید. بر اساس این مصوبه، از سال ۱۴۰۴ به بعد، تمدید مجوز جایگاه های سوخت، منوط به احداث حداقل یک ایستگاه شارژ خودروهای برقی خواهد بود. طرحی که در ظاهر گامی رو به جلوست، اما با نگاه دقیق تر، نشان می دهد زیرساخت ها و واقعیت های جاری، فاصله ای معنادار با چشم انداز مصوب دارند. طبق داده های رسمی وزارت صمت، در حال حاضر کمتر از ۵ هزار خودروی برقی در سطح کشور تردد می کنند، که بخش قابل توجهی از آن ها شامل تاکسی های برقی هستند. این عدد در برابر حجم کل ناوگان خودروهای شخصی و عمومی کشور که بیش از ۲۵ میلیون دستگاه برآورد می شود، سهمی کمتر از ۰.۰۲ درصد را شامل می شود. از سوی دیگر، میزان واردات خودروهای برقی هم با همه تبلیغات انجام شده، هنوز به مرز ۱۰ هزار دستگاه نرسیده و بسیاری از این خودروها به دلیل مشکلات ثبت سفارش، نبود خدمات پس از فروش یا نداشتن زیرساخت شارژ عملاً بلااستفاده باقی مانده اند، اما موضوع به همین جا ختم نمی شود؛ گزارش های میدانی نشان می دهند که تعداد ایستگاه های شارژ برقی در سراسر کشور هنوز از عددی دو رقمی فراتر نرفته است. حتی در کلان شهری مانند تهران، که میزبان بیشترین تعداد تاکسی های برقی است، ایستگاه های شارژ به سختی پاسخگوی نیاز محدود فعلی هستند، چه رسد به آینده ای پررنگ تر.

آیا الزام قانونی، الزاماً راهگشاست؟

در بند کلیدی مصوبه شورای اقتصاد آمده که «تمدید مجوز فعالیت جایگاه های سوخت شهری و بین شهری، منوط به ایجاد ایستگاه شارژ تک نازل برای خودروهای برقی است». این بدان معناست که حتی جایگاه هایی که در حال حاضر مشغول فعالیت اند، در صورت عدم ایجاد چنین ایستگاهی، ممکن است نتوانند به فعالیت خود ادامه دهند. اینجاست که صدای نگرانی از سوی صنف جایگاه داران بلند می شود. سخنگوی این صنف به درستی اشاره می کند که چنین تصمیمی شتاب زده، بدون در نظر گرفتن ظرفیت های واقعی و مشورت با بخش خصوصی اتخاذ شده است. زیرساخت های برقی، تعرفه های برق صنعتی، هزینه های سرمایه گذاری اولیه و عدم توزیع جغرافیایی مناسب خودروهای برقی، از جمله موانعی هستند که اجرای چنین الزامی را با دشواری روبرو می کنند.

معمای هزینه و بازگشت سرمایه

هزینه احداث یک ایستگاه شارژ سریع برای خودروهای برقی، بسته به نوع تجهیزات و سرعت شارژ چیزی بین ۸۰۰ میلیون تا ۲ میلیارد تومان برآورد می شود. حال آنکه در شرایط فعلی، بازگشت سرمایه چنین تجهیزاتی،

مدیران پرسپولیس بازیکنان

تاریخ مصرف گذشته را به

خدمت گرفته اند

پیشکسوت تیم فوتبال پرسپولیس بیان کرد: مدیران پرسپولیس بازیکنانی که در تیم خود تاریخ مصرف گذشته بودند را به خدمت گرفتند، در صورتی که می شد با همان پول بازیکنان سابق خود را نگه داریم.

تیم فوتبال پرسپولیس در چارچوب رقابت های هفته بیست و هفتم لیگ برتر روز گذشته با نتیجه ۲ بر صفر برابر سپاهان شکست خورد.

بهنام طاهرزاده، پیشکسوت باشگاه پرسپولیس گفت: پرسپولیس بازی ای که ما انتظار داشتیم انجام نداد؛ در هر دو نیمه عملکرد خیلی ضعیفی داشتند. در همه نقاط زمین ضعف داشتیم. انتظار از آقای کارتل بیشتر بود؛ احساس می کنم هر چه رو به جلوتر می رویم عملکرد کارتل ضعیف تر می شود. اگر قرار باشد به دلیلی بازیکنان را بیرون بگذارند و جا به جا کند به خود تیم ضرر می زند. این اخلاق جواب نمی دهد. ایشان به همه چیز حساس است و با کوچک ترین چیزی نفرت تعویض می شوند، آن هم در این مقطع فصل که باید تمرکز داشته باشند و با یک ترکیب ثابت کار کنند. با این شرایط به مشکل خوردیم و نه تنها قهرمانی بلکه دومی هم از دست دادیم. فکر کنم دیگر شانس کسب سهمیه هم نداریم.

پیشکسوت پرسپولیس درباره عملکرد مهاجمان تیم بیان کرد: مهاجم های ما خوب هستند اما باید دید در یک بازی چند فرصت برای آن ها توسط هافبک ها خلق می شود. امسال پرسپولیس اگر روند خوب خود را از دست داده به دلیل عدم مدیریت صحیح بوده است. از ابتدای فصل یک تصمیم اشتباه گرفتیم، مهره هایی را از دست دادیم و برخی بازیکنان را آوردیم که به درد ما نخوردند. اگر پول آن ها را خرج بازیکنانی مانند مهدی ترابی، دانیال اسماعیلی فر و علی رضا بیرانوند می کردیم دوباره پرسپولیس قهرمان بود. فوتبال حرفه ای است و بازیکنان هم به فکر آینده خودشان هستند، انتظار دارند که توقعات آن ها بعد از اینکه چند سال تیم را قهرمان کرده اند برآورده شود. اما با عدم مدیریت صحیح بازیکنانی در تیم بازی می کنند که اگر خوب بودند همین سپاهان آن ها را نگه می داشت. نمی دانم بر چه اساسی بازیکن دادیم و بازیکن گرفتیم. این را باید به حساب مدیریت باشگاه پرسپولیس بگذاریم.

طاهرزاده با گلایه از مدیران باشگاه پرسپولیس اظهار کرد: به یک باره مدیریت تصمیم می گیرد بازیکنان را به تیمی بدهد که اکنون رقیب ما شده اند و از آن بازیکنان بهره می برند و در صدر جدول هستند. اکنون مدیران باید بیایند و جوابگو باشند. بازیکنانی که در تیم خود تاریخ مصرف گذشته بودند را به خدمت گرفتند، در صورتی که می شد با همان پول بازیکنان سابق خود را نگه داریم. زمانی که ما در پرسپولیس بازی می کردیم، سپاهان و تراکتور برای کسب مساوی با ما برای بازیکنان خود پاداش می گذاشتند. اما اکنون می آیند و در ورزشگاه آزادی ما را شکست می دهند. مدیران پرسپولیس کلاه خود را بالاتر بگذارند و غرور خود را کنار بگذارند.

ساعی رئیس کمیته سرمایه گذاری در اقتصاد ورزش شد

طی حکمی از سوی رئیس فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه گذاری در مجلس شورای اسلامی، هادی ساعی رئیس فدراسیون تکواندو به عنوان رئیس کمیته سرمایه گذاری در اقتصاد ورزش انتخاب شد. آئین افتتاحیه فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه گذاری مجلس شورای اسلامی با حضور حمیدرضا حاجی بابایی نایب رئیس مجلس، علی نیکزاد نایب رئیس مجلس، رضا حاجی پور رئیس فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه گذاری مجلس و چهره های دیگر برگزار شد. در پایان مراسم نیز احکام کمیته های تخصصی مختلف اهدا شد و در این بین، هادی ساعی رئیس فدراسیون تکواندو به عنوان رئیس کمیته تسهیل، تجارت و حمایت از سرمایه گذاری در بخش اقتصاد ورزش معرفی شد.

دنیایک سوادار

یکشنبه ۳۱ فروردین ۱۴۰۴ شمارگان ۱۷۹۳

ورزش

داستان جلد

نتیجه عملکرد رفیق پروین؛

ناترازی با باخت های سریالی در پرسپولیس!

مجید سعیدی

پرسپولیس باز هم به سپاهان باخت؛ آن هم در تهران!

در مورد شکست های سریالی پرسپولیس برابر سپاهان، آن هم با سه سرمربی مختلف (!) شاید بشود از منظر روانی توجیهاتی آورد، اما از نظر فنی و مدیریتی، این شکست ها نه قابل توجیه اند و نه قابل بخشش- به خصوص وقتی باشگاهی مثل پرسپولیس با پشتوانه بانکی مانند بانک شهر، همه جام ها را از دست می دهد!

پرسپولیس در روزهایی که اسکلت تیم دوران برانکو و سپس یحیی گل محمدی به تدریج در حال فروپاشی و فرسایش بود- و بیش از هر زمان دیگر نیاز به تحول، بازسازی و تقویت داشت- آن قدر محو عناوین قهرمانی شد که فراموش کرد حفظ قهرمانی، مهم تر از کسب قهرمانی است. به همین دلیل، ناترازی سراسر باشگاه را در بر گرفت. ریشه این ناترازی هم بی تردید در مدیریت است؛ مدیریتی که نه در گذشته و نه اکنون، قادر به بهره برداری صحیح از منابع برای رسیدن به اهداف نبوده است.

سیستمی، باشگاه به شکل هیئت و متأثر از مدل علی صغری اداره شود، نتیجه همین می شود که امروز می بینیم: ناکامی، آشفتگی، و افول.

براستی، چرا محمد آخوندی- که از دل مدیریت می آمد- پیش از آنکه از ریاست هیأت مدیره پرسپولیس کنار گذاشته شود، خودش استعفا داد؟

نتیجه آن که اگر پرسپولیس دچار تحول بنیادین نشود، فصل بعد حتی با «هشتگ!» هم باید آرزوی رسیدن به جایگاه سوم را در دل نگه دارد...

کافی است نگاهی بیندازید به تعداد بازیکنان و مربیانی که در دوران مدیریت «رفیق علی پروین» به پرسپولیس آمدند. فقط یک بار هزینه استخدامی آن ها را جمع بزنید! با تمام ادوار گذشته مقایسه اش کنید. چه نتیجه ای حاصل می شود؟ آری!

وقتی هدف مشخص نباشد، استراتژی و برنامه ریزی بر باشگاه حاکم نباشد، و اساساً دانشی به نام مدیریت در کار نباشد؛ وقتی به جای نگاه

«علی نژاد»: جودو در حال گذر از شرایط سخت است

نتیجه. مطمئناً زمانی که با فکر، برنامه و پشتکار کار می کنید به دستاوردهای مهمی دست خواهید یافت. دبیرکل کمیته ملی المپیک در پایان به اردوهای آماده سازی رده های سنی مختلف این رشته ورزشی که در حال برگزاری است، اشاره کرد و ضمن آرزوی توفیق برای جودوکاران در مسابقات پیش رو گفت: از چند ماه پیش ورزش ایران برای حضوری قدرتمند در بازی های آسیایی ناگویا سفری را شروع کرده که امیدوارم فرآیند آن به خوبی پیش برود.

مسابقات قهرمانی بزرگسالان آسیا تايلند ۲۰۲۵ به میزبانی شهریانکوک ازینجمله هشتم اردیبهشت ماه سال جاری برگزار خواهد شد که تیم ملی ایران پس از ۶ سال دوری از این مسابقات به دلیل تعلیق و شرایط نامناسب منطقه در سال گذشته، در این دوره از مسابقات حضور خواهد داشت.

اعضای تیم ملی جودو ایران با هدف جوان گرایی در این دوره از مسابقات شامل ابوالفضل محمودی در وزن منهای ۶۶ کیلوگرم، الیاس پرهیزگار در وزن منهای ۸۱ کیلوگرم، امیرعباس چوپان در وزن منهای ۹۰ کیلوگرم، علیرضا نیک سرشت و حسین نامدار در وزن منهای ۱۰۰ کیلوگرم را به این مسابقات اعزام خواهد شد.

حسین قمی به عنوان سرمربی و حامد ملک زاده به عنوان مربی در این مسابقات حضور خواهند داشت. در تیم ملی جودو بزرگسالان بانوان نیز مریم بریط جودوکار وزن منهای ۷۸ کیلوگرم با هدایت معصومه جعفری در این دوره از مسابقات شرکت خواهد کرد.

حاج مصطفی کریمی رئیس سازمان تیم های ملی در این دوره از مسابقات به عنوان سرپرست تیم ملی حضور دارد.

مرد روزهای سخت هستند بنابراین با توجه به تمرینات طاقت فرسایی که ملی پوشان جودو پشت سر گذاشته اند از شرایط موجود عبور خواهیم کرد. میراسماعیلی ضمن تشکر و قدردانی از حمایت های کمیته ملی المپیک در جهت آماده سازی تیم ملی جودو افزود: وعده می دهم که وزارت ورزش و جوانان و همچنین کمیته ملی المپیک، در بازی های آسیایی و حتی المپیک پیش رو می توانند روی تیم ملی جودو حساب کنند.

در ادامه مهدی علی نژاد دبیرکل کمیته ملی المپیک ضمن تشکر از رئیس فدراسیون جودو به جهت تدارکات مناسب انجام گرفته برای اردو نشینان تیم ملی جودو برای حضوری موفق در مسابقات قهرمانی آسیا گفت: بنده به جهت اینکه سال ها در حوزه ورزش قهرمانی حضور داشتم، اعتقاد دارم ورزشکاران ما با تمام توان و انگیزه، پا به آورده گاه قهرمانی آسیا خواهند گذاشت و با روحیه و تواضع مثال زدنی که از این عزیزان سراغ دارم مطمئن هستم تمام تلاش خود را برای موفقیت ورزش ایران به کار خواهند گرفت.

وی خطاب به ملی پوشان جودو کار گفت: انگیزه ها از بین نرفته و خوشبختانه با مدیریت میراسماعیلی از شرایط سختی که جودو در آن قرار گرفته بود در حال عبور هستیم. چیزی که ما از شما عزیزان و قهرمانان توقع داریم این است که بهترین خودتان باشید و در پایان مسابقه و زمانی که از تاتامی خارج می شوید، از خودتان راضی باشید.

علی نژاد با بیان اینکه نتیجه کسب شده در مسابقات پیش رو برای ما مهم نیست، اظهار داشت: برای ما عملکرد شما از اهمیت بیشتری برخوردار است تا

دبیر کل کمیته ملی المپیک در جمع ملی پوشان جودو گفت: انگیزه ها از بین نرفته و خوشبختانه با مدیریت میراسماعیلی از شرایط سختی که جودو در آن قرار گرفته بود در حال عبور هستیم. مهدی علی نژاد دبیرکل کمیته ملی المپیک به همراه رضا شجیع سرپرست مرکز نظارت بر تیم های ملی و محمد تابع رئیس آکادمی ملی المپیک، با حضور آرش میراسماعیلی رئیس فدراسیون جودو از اردوی نهایی تیم ملی جودو اعزامی به مسابقات قهرمانی آسیا در آکادمی ملی المپیک بازدید کرد.

آرش میراسماعیلی در ابتدای این بازدید ضمن معرفی اعضای تیم ملی جودو بزرگسالان و جوانان و همچنین اعضای کادر فنی دو تیم اعزامی به مسابقات پیش رو گفت: تیم جودو بزرگسالان پس از ۶ سال دوری از مسابقات به دلایل مختلف نظیر تعلیق و شرایط نامناسب منطقه ای، به مسابقات جودو قهرمانی آسیا اعزام خواهد شد.

وی با اشاره به کار دشوار ملی پوشان جودو در مقابل حریفانی با رنکینگ بالا، یادآور شد: قهرمانان ایرانی،

■ سردبیر: مهدی تیموری

■ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهرداد تیموری

■ صفحه آرا: امیر بیات

■ مدیر روابط عمومی: مهسا تیموری

■ تحریریه: دکتر مهرداد فرشیدی، مجید سعیدی، اصغر قلندری، محمدرضا کاظمی، سیدرضا فیض آبادی، حسن صانعی پور و سارا نصرتی

■ نشانی: کرج - بلوار جمهوری شمالی - کوچه میثم - پلاک ۱ - طبقه ۲ - واحد ۶ تلفن - نمابر: ۳۴۴۹۹۲۵۵ چاپ: کهن

www.donyayehavadar.ir

دنیای هوادار

یکشنبه ۳۱ فروردین ۱۴۰۴
شمارگان ۱۷۹۳

«دنیای هوادار» یاد روح قلم و مرام زنده یادان **ناصر احمدپور و عباس عبدالملکی**، بزرگان عرصه مطبوعات ورزشی کشور را پاس می دارد

مواضع ترامپ درباره مذاکره با ایران

۱۵ آبان ۱۴۰۳

نمی خواهیم به ایران صدمه
بزنم اما آنها نمی توانند سلاح
هسته ای داشته باشند

روز
انتخابات

۸ تیر ۱۴۰۳

نخستین مناظره معرفی ایران به عنوان عامل
ریاست جمهوری بی ثباتی در منطقه

۱۶ بهمن ۱۴۰۳

نشست خبری
مشترک با
نتانیا هو

- امضای یادداشت ریاست جمهوری
- برای تداوم سیاست فشار حداکثری
- استفاده از موج ایران هراسی
- تاکید بر روی میز بودن گزینه تقابلی
- اعلام آمادگی برای گفت و گو با ایران

۲۳ بهمن ۱۴۰۳

مصاحبه
با فاکس نیوز

• تهدید صریح به استفاده از
گزینه نظامی علیه ایران
«دوست دارم بدون بمباران با
ایران توافق کنم»

۱۹ فروردین ۱۴۰۴

در جریان
دیدار با نتانیا هو

• اعلام زمان مذاکره
«مستقیم» «شاید بتوانیم
به توافق برسیم که برای ایران
توافق خیلی خوبی خواهد بود»

۵ فروردین ۱۴۰۴

مصاحبه
با گاردین

اعلام ارسال
نامه به ایران

۲۱ فروردین ۱۴۰۴

مصاحبه
با فاکس نیوز

• تهدید در آستانه مذاکرات
«اگر نیاز به اقدام نظامی باشد، ما
اقدام نظامی خواهیم کرد»

۲۴ فروردین ۱۴۰۴

در در گفت و گو با
خبرنگاران

• اعلام نظر مثبت در مورد
روند مذاکرات مسقط
«گفت و گوها با ایران خوب
پیش می رود»